

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4CoP/49/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3515202382
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Lichnerová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3515202382.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne vo veci starostlivosti o maloletú R. K., nar. XX.XX.XXXX a maloletého E. K., nar. XX.XX.XXXX, obe deti zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Mesto nad Váhom, deti rodičov F. K., bytom P. M. XXX a A. K., bytom L. XXX, zastúpeného F. F., advokátkou so sídlom J., Y. 4, o zmenu úpravy styku, o odvolaní matky proti uzneseniu Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 15. apríla 2015 č.k. 9P/45/2015-31, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku I. p o t v r d z u j e .

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa vo výroku I. nariadil predbežné opatrenie, ktorým súd zakázal matke detí písomnú a telefonickú komunikáciu s deťmi (internet, mobil, sociálne siete, chat, listové zásielky a podobne). Vo výroku II. vo zvyšnej časti návrh otca na nariadenie predbežného opatrenia zamietol. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 21.07.2010 č.k. 6C/378/2008-165 bola schválená rodičovská dohoda, podľa ktorej súd maloleté deti na čas po rozvoде zveril do osobnej starostlivosti otca a matku detí zaviazal prispievať na výživu detí po 25,38 Eur mesačne. Súčasťou tohto rozhodnutia bola aj dohoda rodičov o styku odporcu s deťmi tak, že matka bola oprávnená stykať sa s mal. deťmi každý nepárny víkend v čase od piatku od 17,00 hod. do nedele do 16,00 hod., počas vianočných sviatkov každý párný kalendárny rok od 23.12. od 16,00 hod. do 26.12. do 16,00 hod. a každý nepárny rok od 26.12. od 16,00 hod. do 1.1. do 17,00 hod., v čase jarných prázdnin každý párný rok od nedele od 16,00 hod. predchádzajúcej pondelku, ako prvému dňu jarných prázdnin, do soboty do 16,00 hod., každý rok v čase letných prázdnin od 15.7. od 10,00 hod. do 15.8. do 17,00 hod. Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 17.12.2012 č.k. 5P/346/2011-70 bola zvýšená vyživovacia povinnosť matky voči deťom u mal. R. na sumu 110,-Eur mesačne od 01.12.2011 a u mal. E. na sumu 90,-Eur mesačne s účinnosťou od 01.09.2012. Konštatoval, že právom dieťaťa je i právo stretávať sa so svojím rodičom, byť s ním v kontakte. Rovnako je právom rodiča podieľať sa na výchove dieťaťa i v prípade, že dieťa nemá zverenú do osobnej starostlivosti. A to sa dá realizovať stykom s dieťaťom. Sú však situácie, kedy styk rodiča s dieťaťom nemá priaznivý vplyv na jeho psychický a fyzický vývoj. A tak je tomu i v tomto prípade. Matka detí využíva minimum času na to, aby bola v kontakte s deťmi. V poslednom období nadviazala s dcérou kontakt prostredníctvom sociálnej siete, pričom z obsahu komunikácie je zrejmé, že matka má negatívny postoj k otcovi detí, ktorý je prakticky jediným pevným bodom v živote detí, keďže sa trvale o deti stará. Negatívnymi vyjadreniami matky na adresu otca matka deti zneisťuje, narúša ich pokoj. Zo správy kolízneho opatrovníka jednoznačne vyplýva, že súd dal prešetriť pomery na strane detí. Zo správy kolízneho opatrovníka vyplýva, že otec maloletej cca vo februári zistil, že maloletá sa začala uzatvárať do seba, nekomunikovala s ním, mávala depresie. Vtedy zistil, že si chatuje so svojou matkou a táto komunikácia zle vplýva na psychiku maloletej. Otec musel s maloletou vyhľadať psychológa, dcéra sa postupne z toho dostáva. Z pohovoru s mal. R. vyplýva, že matka sa jej 5 rokov neozývala, bola s ňou len sporadicky, keď si ich vzala k sebe, dala ich k babičke a ona so svojím priateľom odchádzala na výlety, im sa nevenovala. Nepamätá si, keby bola s matkou naposledy.

Keď sa vrátila z nemocnice, matka sa jej ozvala na internete, začali si spolu písať, najskôr bola rada, ale potom ju to začalo trápiť, nakoľko matka nadávala na otca a ona to už ani nechcela čítať, ale na druhej strane nechcela komunikáciu s matkou odmietiť. Nakoniec bola rada, že otec na to prišiel, pretože sa len trápila, už ju to veľmi obťažovalo, bolievalo ju brucho, zle sa cítila. Odvtedy si spolu s matkou nepíšu, matke prestala odpovedať, teraz je pokojnejšia. Maloletá R. navštevuje 9. ročník základnej školy, od septembra by mala nastúpiť do 1. ročníka Hotelovej školy v Piešťanoch. E. navštevuje Špeciálnu školu vo Y. Z uvedenej správy vyplýva aký bol vplyv takejto komunikácie najmä na mal. R., keď sa u nej prejavili problémy nielen v psychickej oblasti, ale i fyzickej. Maloletá síce prestala odpovedať na matkinu komunikáciu, avšak nie je vylúčené, že sa takýto spôsob komunikácie opäť objaví. Z vyjadrenia kolízneho opatrovníka vyplýva, že maloletá prestala na matkinu komunikáciu odpovedať, čo však neznamená, že matka detí v zasielaní takýchto správ nepokračuje a najmä mal. R. má možnosť sa s obsahom komunikácie oboznámiť. Nie je možné pripustiť, aby matka detí vyvolávala v deťoch pocity viny, zodpovednosti za osudy rodičov. Súd preto obmedzil právo matky byť s deťmi v styku práve prostredníctvom mailov, pošty, telefonátov, keďže ide o veľmi obmedzenú formu komunikácie. Súd zatiaľ neobmedzil styk matky s deťmi celkom, pretože podľa názoru súdu matka i tak príliš styk s deťmi nevyužíva a priamy styk matky s deťmi by pre deti nemusel byť až tak zaťažujúci, prípadne ohrozujúci. Súd však vykoná rozsiahle dokazovanie aj pre posúdenie tejto otázky pri posúdení návrhu vo veci samej. Právne rozhodnutie odôvodnil ust. § 102 ods. 1 veta prvá, § 76 ods. 1, 4, § 77, § 171 ods. 2 O.s.p., § 25 ods. 3 Zákona o rodine.

Proti tomuto uzneseniu, a to výroku I., ktorým súd prvého stupňa zakázal matke detí písomnú a telefonickú komunikáciu s deťmi, podala v zákonnej lehote odvolanie matka mal. detí. Navrhla ho zmeniť a v tejto časti návrh otca na nariadenie predbežného opatrenia zamietnuť. Uviedla, že v návrhu na nariadenie predbežného opatrenia je uvedených množstvo nepravdivých údajov. Nesúhlasila s tvrdením otca, že od rozvodu manželstva neprejavovala voči deťom skutočný záujem. Poukázala na to, že dcéra zostala u otca, čo bola z jeho strany manipulácia, syn má zdravotné problémy a preto bolo potrebné, aby nenechal bydlisko. Ďalej uviedla, že momentálne pracuje v zahraničí, pretože na Slovensku si nevie nájsť prácu, otec po tom, ako začala pracovať v zahraničí hneď podal návrh na zvýšenie výživného. Ďalej dôvodila, prečo nemohla zaplatiť na výživnom jednorázovo sumu takmer 4000 eur. Poprela, že celá komunikácia s dcérou bola o osočovaní otca. Pokiaľ sa vyjadrila na adresu otca, že je hajzel, bolo to na margo toho, že sa nestará o deti riadne, ochorenie dcéry bral na ľahkú váhu. Poukázala na nehody medzi ňou a otcom detí ešte počas trvania manželstva. Podľa jej názoru, dcéra má depresie z toho, že nevychádza dobre s otcom. To, ako ju vykreslil otec, nie je vôbec založené na pravde. V rozvodovom konaní, zo znaleckého posudku vyplynulo, že otcov obraz vyšiel oveľa negatívnejšie ako jej. Uviedla, že bude trvať na tom, aby sa v tomto konaní opätovne robili znalecké posudky, ak to bude nutné. Ďalej uviedla, že keď si deti preberá od otca, tak sú apatické, nevedia sa prejaviť. Namietala, že súd prvého stupňa vzal do úvahy ako dôkaz vyjadrenie psychiatricky H.. J., bez toho, aby bola dcéra vyšetrená aj v jej prítomnosti, čo považovala iba za prejav manipulácie zo strany otca. Správu kolízneho opatrovníka označila ako jednostranné vyhlásenie, ktoré vypovedá len o tom, ako sa dcéra správa, keď je pod vplyvom otca. Pokiaľ otec tvrdí, že sa nestará o deti, je to však z dôvodu jej zamestnania v zahraničí. Poukázala aj na problémy s realizáciou styku zo strany otca. V závere odvolania uviedla, že sa zaväzuje na adresu otca sa nijako nevyjadrovať, ani sa o ňom s deťmi baviť, a to až do rozhodnutia súdu.

Otec v písomnom vyjadrení k odvolaniu matky žiadal napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdiť. Poukázal na to, že od roku 2010 sa stará o dve maloleté deti. Syn má zdravotné problémy, preto vyžaduje zvýšenú starostlivosť. Deťom venuje všetok voľný čas, lásku energiu a finančné prostriedky. Odvolanie matky považoval za plné klamstiev, urážok a zloby a preto môže konštatovať len toľko, že jeho snaha o zdravý vývoj detí a ochrana pred negatívnym vplyvom ich matky je plne opodstatnená a nutná. Ďalej poukázal na to, že už len zamedzenie písomného a telefonického kontaktu s ich matkou pomohlo, aby sa dcéra začala znova usmievať, jesť a chovať sa primerane svojmu veku.

Kolízny opatrovník sa k odvolaniu matky písomne nevyjadril.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 212 ods. 2 písm. a/, § 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku I., ktorým súd prvého stupňa zakázal matke detí písomnú a telefonickú komunikáciu s deťmi (internet, mobil, sociálne siete, obal, listové zásielky a podobne) je vecne správne.

Odvolačný súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením uznesenia súdu prvého stupňa v napadnutej časti v zmysle § 219 ods. 2 O.s.p. a na zdôraznenie jeho správnosti a k odvolacím námietkam matky uvádza nasledovné.

Podľa § 102 ods. 1 veta prvá O.s.p., ak treba po začatí konania dočasne upraviť pomery účastníkov alebo zabezpečiť dôkaz, pretože je obava, že neskôr ho nebude možné vykonať alebo len s veľkými ťažkosťami, súd na návrh neodkladne nariadi predbežné opatrenie alebo zabezpečí dôkaz.

V napadnutom rozsahu odvolací súd po preskúmaní veci v súlade s názorom súdu prvého stupňa dospel k záveru, že v predmetnej veci sú dané zákonné dôvody pre nariadenie predbežného opatrenia, ktorým by súd zakázal matke písomnú a telefonickú komunikáciu s deťmi. Predbežné opatrenie svojou povahou totiž predstavuje dočasnú úpravu pomerov účastníkov (nie s konečnou platnosťou), a to len v rozsahu nevyhnutne potrebnom na poskytovanie ochrany ohrozeným vzťahom alebo nárokom účastníkov, ktoré si v dôsledku naliehavosti situácie vyžadujú okamžité opatrenie súdu. Podľa názoru odvolacieho súdu v danej veci otec osvedčil existenciu naliehavej potreby dočasnej úpravy pomerov medzi účastníkmi, keď predloženými listinnými dôkazmi dostatočne preukázal, že matka v poslednom období nadviazala s dcérou kontakt prostredníctvom sociálnej siete, pričom z obsahu komunikácie je zrejmé, že matka má negatívny postoj k otcovi detí, ktorý má mal. deti zverené do osobnej starostlivosti. Negatívnymi vyjadreniami matky na adresu otca matka detí zneisťuje, narúša ich pokoj. Táto skutočnosť vyplýva zo správy H.. R. J. zo dňa 04.03.2015, z ktorej je zrejmé, že u mal. R. je v súčasnosti v popredí reaktívny stav s depresívnymi ideáciami, trpí depresívnou poruchou správania. Uvedené vyplýva taktiež zo správy kolízneho opatrovníka zo dňa 07.04.2015, ktorý prešetril pomery na strane mal. detí. I keď maloletá R. prestala odpovedať na matkinu komunikáciu, správne súd prvého stupňa uzavrel, že nie je vylúčené, že sa takýto spôsob komunikácie opäť objaví. Na základe týchto skutočností aj odvolací súd dospel k záveru, že v predmetnej veci otec osvedčil skutočnosť, že vzťahy účastníkov si vyžadujú okamžitú úpravu pomerov nariadením predbežného opatrenia. Námietky matky uvádzané v odvolaní neboli preto dôvodné.

Opätovne je potrebné poukázať na dočasnosť tejto úpravy, ktorá zásadne bude trvať iba do skončenia konania vo veci samej, ktoré už na súde prvého stupňa prebieha, a v ktorom môže matka prednášať svoje návrhy a navrhovať na preukázanie svojich tvrdení dôkazy. Nie je účelom predbežného opatrenia vyriešiť všetky sporné okolnosti danej veci, ani vykonávať dokazovanie, hodnotiť dôkazy a už vôbec nie bez vykonaného dokazovania hodnotiť pravdivosť alebo dôvodnosť písomných podaní účastníkov, ako sa vo svojom odvolaní domáhala matka detí. Takýto postup súdu je možný len v konaní vo veci samej, kde súd bude vykonávať dokazovanie navrhnuté účastníkmi konania, prípadne i sám vykoná dôkazy, tieto vyhodnotí každý samostatne a všetky vo vzájomnej súvislosti a následne vo veci samej podľa zisteného skutkového stavu rozhodne.

Z týchto dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku I. podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.